

NFI1101, 2015H

Tillatt hjelpemiddel: Norrøn ordbok

Bokmål:

1. Oversett den vedlagte teksten fra Gylfaginning.
2. Studer de understrekede ordene. Angi bøyingsformene og dessuten bøyingsklasse for substantiv og verb. Gjør rede for kasusbruken i kasusbøyde ledd (f.eks: *miklar sǫgur* er akkusativ fordi verbet *gera* (*gǫrt*) tar direkte objekt i akkusativ).
3. Skriv følgende setning i preteritum: ”En hann er mjök þyrstr, tekr at drekka ok svelgr allstórum ok hyggr at eigi skal þurfa at lúta optar at sinni í hornit”.
4. Hvilke mønster har vi for gradbøyning av adjektiv i norrønt?
Gradbøy de to understrekede adjektivene i teksten: "miklar" og "vanir".
Bøy begge adjektivene i positiv, i alle kasus og kjønn, entall og flertall.

	Mask.	Fem.	Nøytr
N sg			
A			
D			
G			
N pl			
A		miklar	
D			
G			

	Mask.	Fem.	Nøytr
N sg			
A			
D			
G			
N pl	vanir		
A			
D			
G			

5. Forklar fenomenene omlyd og synkope. Bruk gjerne eksempler fra teksten.

Nynorsk:

1. Omset den vedlagde teksten frå Gylfaginning.
2. Studer dei understreka orda. Oppgje bøyingsformene og dessutan bøyingsklasse for substantiv og verb. Gjer greie for kasusbruken i dei kasusbøyde ledda (t.d.: *miklar søgur* er akkusativ fordi verbet *gera* (*gørt*) tek direkte objekt i akkusativ).
3. Skriv følgjande setning i preteritum: ”En hann er mjøk þyrstr, tekr at drekka ok svelgr allstórum ok hyggr at eigi skal þurfa at lúta optar at sinni í hornit”.
4. Kva for mønster har vi for gradbøying av adjektiv i norrønt?
Gradbøy dei to understreka adjektiva i teksten: "miklar" og "vanir".
Bøy begge adjektiva i positiv, i alle kasus og kjønn, eintal og fleital.

	Mask.	Fem.	Nøytr
N sg			
A			
D			
G			
N pl			
A		miklar	
D			
G			

	Mask.	Fem.	Nøytr
N sg			
A			
D			
G			
N pl	vanir		
A			
D			
G			

5. Forklår fenomenena omlyd og synkope. Bruk gjerne døme frå teksten.

NFI1101 2015H

Tekst fra Gylfaginning

Þá spyr Útgarðaloki Þór hvat þeirra íþrótta mun vera er hann muni vilja birta fyrir þeim, svá miklar sögur sem menn hafa gort um stórvirki hans. Þá mælir Þórr at helzt vill hann þat taka til, at þreyta drykkju við einhvern mann. Útgarðaloki segir at þat má vel vera ok gengr inn í hollina ok kallar skutilsvein sinn, biðr at hann taki vítishorn þat er hirðmenn eru vanir at drekka af. Því næst kemr fram skutilsveinn með horninu ok fær Þór í hönd.

Þá mælti Útgarðaloki: "Af horni þessu þykkir þá vel drukkit ef í einum drykk gengr af, en sumir menn drekka af í tveim drykkjum. En enginn er svo lítill drykkjumaðr at eigi gangi af í þrimr."

Þórr lítr á hornit ok sýnisk ekki mikit, ok er þó heldr langt. En hann er mjök þyrstr, tekr at drekka ok svelgr allstórum ok hyggir at eigi skal þurfa at lúta optar at sinni í hornit. En er hann þraut ørindit ok hann laut ór horninu ok sér hvat leið drykkinum, ok líst honum svá sem all-lítill munr mun vera at nú sé lægra í horninu en áðr.